

CSURGÓ ÉS VIDÉKE.

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évr: 4 frt (8 kor.) Félévr: 2 frt 4 kor.) Negyedévr: (2 kor.) 1 frt Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)</p>	<p>Szerkesztő: Dr. Nagy Sándor ügyvéd Szerkesztőség: Curgó, Széchenyi-tér, Kérlek vissza nem adtnak.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hó a az előfizetési díjak és a hirdetések külföldök hirdetések jutányosan számlálnak.</p>
--	---	--

Végirat a szépirodalmi fogyatékos- ságokhoz.

Mint kis városunk szülötte, a ki igazi szeretettel csüggek annak fejlődésén és jövőjén, köszönetet mondok Matter János urnak, ki figyelemre méltó tapintattal nézi jövőnket. Fogadja elismerésemet, melyhez mindenesetre hozzájárul a város ügyeit vezető közönség jobb gondolkodású része is, azon kép feltárásával, melyet mutatnunk kellene. Jóllehet nem értünk is mindenben egyet, itt-ott eltérők köztünk a nézetek s a mit ő kivételnek tart, én ma még sok tekintetben nem látom megvalósíthatónak, mégis el kell ismernem, hogy a közügyvel való foglalkozása oly jótékony hatása, melylyel felhagyni nem szabad.

Meglehet győződve, hogy mi, a kiket a közbizalom városatyái ezimel rubázott fel, kötelességünknek valamennyien igyekeznünk megfelelni, főtörkvésünk a haladás, minden irányban a város fejlesztése, szépítése.

Egy baj azonban állandó gátul szolgál törekvésünknek s ez az, a mit már a mult alkalommal is említettem, a pénz. Ez az, a miben minden kísérlet megtörik. Pénztelen állapotunkban legfeljebb pusztíthatunk, a

mi pénzbe nem kerül, kivághatjuk az önmek nem tetsző „öreg fákat,” melyeket mint városunk multjának élő emlékeit én mindenáron megmenteni akarok, de helyükre újat nem ültethetünk, mert pénzünk nincs hozzá.

Szép dolgok azok, melyekre figyelmünket felhívta, egy új városház, „emleletes,” „toronnyal,” mely szépen festene a György-téren, „tűzoltó-tanya lebontás” és „ujnak felemelése,” a Széchenyi-tér egy részének „kikövezése,” „az árkok téglafallal való ellátása” stb. Hiszen valóságos gyönyör volna azt nézni. De hol van ehhez a pénz?! Sajnos nincs.

Nem foglalkozom az általam védelmezett 3 drb fával, köszönöm, hogy a nagy tölgyfa szépségét — eserebo-garaitól eltekintve — elismeri s azt kész meghagyni. Viszonságot inkább lemondok a másik kettőről, ezuttal azonban maradunk a pénznél.

Bár milyen szép dolgot penget is terveiben, álom az egyelőre, semmi más. Álom, mely talán csak a jövő század közepén valósul meg. Megemlékeztem [válaszomban arról, hogy mi volt ezelőtt csak 30 évvel Curgó s mi most. Megyénk fővárosa után a legjobban haladó város. Óriási fejlődés ez pénz nélkül ennyi időre. Ezuttal stag-

nálni kell a fejlődésnek, várunk kell, a míg ismét igénybe vehetjük a pénzt, jobban mondva a hitelt. Azért mondotam válaszómban, hogy csak nyugodjék meg cikkiró ur, minden meglesz. Eljön az idő, a viszonyok, a természetes fejlődés követelménye ismét előre visznek bennünket, de ezt mi aligha érejük meg.

Szépek, ideálisak tervei, egy csinos, rendezett város jövő képét tárja fel, de nem fogja látni, mert nincs pénz.

Há egy pillanatra betekintene ama bizonyos pénztárba, melyből az, a mi kellene, hiányzik, azonnal belátná, hogy azok az esztetikai fogyatékosok aligha tüntethetők el.

Ép azért csak maradjunk a pénznél. Ön bizonyára nem tudja, hogy Curgónak nincs alaptőkéje, nincs, illetve nem volt absolute semmi vagyona s a mi van, azt az adózó közönség adóban fizette s a hitel teremtette. Ma kimerült minden forrás, mely a fejlődéshez nélkülözhetetlenül szükséges.

Van 120,000 frt adósságunk s fizetünk közel 60 százalékos községi pótdadót. Évi bevételeink legfeljebb 5000 frt, kiadásunk közel 20000 frt. Ily körülmények közt ki merne ma azon eszmék megvalósítására gondolni, melyeket ön emleget.

Tárcza.

A magyar táncz.*

Azt mondják, hogy nem illik a táncz a [magyarnak, Nem, ha neki cipellőt s fél nadrágot varnak, De a pengő sarkantyúnak, köcsagtollas főnek illik s gyönyörös pártának, magyar fejkötőnek.

Azt mondják, hogy magyarul nagy kompá- [niába

Nem tánczolnak s nem is áll rá a magyar [iába.

Lám Somogyvármegyében a lejtőt megjárják. Sőt, hogy magyart járjanak, azt is alig várják.

A francia táncz mind negédes, mind szeles [a német, Nincsen mutatója, mind egyről varr himet. Melancolus az anglus szövevényes táncza, Csak az ugrós magyar táncz a St. Dávid [táncza.

Éljenek a Gracziák! a kik tegnap járták, Éljenek a szépségek! éljenek Nagyságtok! Hát több nap derül e még Somogyvármegyére Tánczolni, foispója kedves öröme?

Köposvár 5-ik Jul. 1798.

Horváth Adám.

*A keszthelyi Fesztetecs-könyvtár kézrattarából híven lemásoltan közlése: Kondor József.

Egy a sok közül.

Dernő Viktor és a szép Vidosné viszonya köztudomású volt. Csak a ferj vidosfalvi Vidos György kir. tanácsos, nyugalmazott törvényszéki elnök nem tudott erről semmit. De barátai, kik irigyeltek Dernő szerencsét, hogy a boldogságot a házasság élet prózájának védelme alatt élvezheti, ügyesen odavetett ezúlsások és kétértelmű megjegyzések által lassan felköltötték Vidos György kir. tan. feltékenységét.

Eleinte nem szólt semmit. Patvarba! Illő dolog-e, hogy valaki a feleségére gyanakodjék? De kezdett szórakozott lenni, — feltékeny volt!

— Hova megyünk ma este — kérdezte a szép asszonytól vidosfalvi Vidos György. Talán sétáljunk egyet a korszón, vagy ha jobban tetszik menjünk el theára Koroczyékhez.

Bella az ajkát bigyesztelte.

— A korszóra? . . . Koroczyékhez . . . Ma nincs kedvem egyikhez sem. Menjünk talán inkább a színházba. A „Királyfogás”-t adják nagyon kedves operette.

Vidosfalvi Vidos György bámult. Hiszen Bella eddig sohasem akart a színházba menni. Im már két hónap óta itt van a társulat. vendégszereplések is voltak s Bella a legnagyobb közönyt mutatta a társulat iránt. Egyszer sem volt színházban.

De az asszony akaratos volt, mint minden szöke nő.

Vidosfalvi Vidos György pedig kapva az alkalmon, egynegyed óra mulva már a zsebében volt a páholyjegy a Királyfogás előadására. Ki tudja? Hátta felfog a színházban egy szót, egy mozdulatot, mely világot vethetne gyanujára.

Ementek a színházba. Flóra belépője, Amadil és Lóla keztőse, az Alászolgája kuplé nagyon tetszett a szöke asszonykának. Vidosfalvi Vidos György nem igen ügyelt az előadásra, folyton a feleségét tartotta szemmel, de magaviseletén az egész est alatt nem vett észre valami gyanusat. Az előadás után kocsi várta őket, azon mentek haza.

Viktor, ki mindenről a legapróbb részletekig értesítve volt, már egy óra óta leste hazatérüket. Midőn eltűntek a kapu mögött, Viktor tudta, hogy a rejtekajtón keresztül nemsokára feljuthat a paradicsomába, Vidosfalvi Vidos György nem fogja utját állani. Ő rendszerint azonnal lefekszik, a mint haza érnek és nyugodtan, mint egy nyugalmazott törvényszéki elnökhöz illik, alszik reggelig. De ez egyszer nagyon bántotta, izgatta a feltékenység. Felnyitotta az ablakot és szivarra gyujtva, elkezdett ábrándozni. Pompás éj volt. Mintha csak szerelemre lett volna rendelve. Semmi zaj sem zavarta a kert esendjét.

Vidosfalvi Vidos György hirtelen össze-

Beigazolásul annak, hogy a város atyái szívükön hordják a kis fejlődő város jövőjét, felhívom figyelmét a tapasztalható haladásra, mely rengeteg pénz és hitel árán éretett el. Ott van a sok középület, az állami tanítóképző-intézet, leányiskola, 2 ovodával, a kir. járásbíróház épülete, a Korona és Daru vendéglők, kórház stb. semmiből emelkedtek ki a földből. De mégis megvan, mert a viszonyok úgy kívánták. Eljön majd az idő, ha az eddigi fejlődés terhei eltűnnek, ha a város vagyonát képező építkezések a jövőben felszabadulva a terhektől, az unokáknak biztos jövedelmét hajtának, akkor igen megvalósulnak az ön szép tervei. Felépül a szép emeletes tornyos városház, oda arra a szép György-térre, melynek majdan 50 éves gyönyörű parkja büszkén foglalja magába a város tanácsházát. Épül új tűzoltó-torony, mely fényes és szép lesz, ki lesz köveze az egész Széchenyi-tér, árkaik szennyét nem fogják látni, mert fedett csatornák vezetik a vizet, talán nem is kipett-kopott téglakövezeten s pislogó lámpa mellett járnak az emberek, hanem villanyvilágítás mellett aszfalton. De mindezt uram mi nem érjük meg, mert 120,000 frtos teher legfeljebb 50 év múlva tűnik el, addig nem haladhatunk, nem eszsolhatjuk az esthetica feltjait s bár szígyenljük s a nagy szenyfoltokat nem nézzük apró kis szeplőc-kéknek, kénytelenek vagyunk tűrni, várni, takargatni úgy a hogy lehet, mert nincs pénz! nincs hitel! Ezek nélkül pedig nem lehet tenni semmit.

Várjunk hát az esthetica fogyasztásának kireperálásaival, tisztelt barátom. Meglehet róla győződve, közös a cél, melyért küzdünk és lelkesedünk. Mindnyájunknak egyedüli óhaja, hogy kis városunkat mint a községnak lássuk, de ahhoz idő kell, sok idő, melyet csak tán unokáink érnek meg. Csak beszél-gessünk a bajokról, készítsünk építési terveket, formáljuk a város képét, talán majd az utóoknak lesz pénzük és

hitelük s megvalósítják azokat az eszményképeket, melyeket legalább én a jelenben kivihetetlennek, lehetetlennek hiszek.

Nagy Sándor.

H i r e k.

— **Bosznay István**, városunk festő-művész fia, kinek művészi festményei közül egy pár már ő felsége és a m. kir. muzeum termet is díszíti, körünkben időzik s allandóan Curgó vidékén jár, hogy néhány kidolgozásra váró vázlatot készítsen.

— **Halálozás.** Varasdy Albertné szül. Ferenczy Gizella f. évi augusztus hó 17-én reggeli fél 3 órakor hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után életének 24-ik, boldog házasságának 2-ik évében Curgón jobblétre szenderült. A megboldogott hült testem f. évi augusztus hó 18-án d. u. 6 órakor teteték örök nyugalomra.

— **Végzetes tévedés.** Megdöbbentő taveratot kapott e hó 13-án gróf Széchenyi Andor Pál és neje szül. Csekonics Andrea grófnő, kik rövid kirándulásra távoztak el marczali kastélyukból. A távirat hazulról jött és az volt benne, hogy gyermekük, a négy hónapos Béla veszedelmesen megbetegedett. A grófnő kétségbeesetten kelt utra, ki gyermekét még életben találta, de a pár órával később haza jövő gróf csak fia holttestéhez érkezhetett. Ekkor tudták meg a szörnyű valót: gyermeküket, ki ép, egészséges, virgőzött fiúcska volt: végzetes tévedésből megmérgezte a kezelő orvos. Az e-tről a következő részleteket közölhetjük: E hó 13-án a gyermeknek valami csekély változása mutatkozott. A dajka hívására megjelent Dr. Fülöpp háziorvos befecskendezést tartott szükségesnek és kétféle szert rendelt a gyógyszer-tárból: 500 gram bórsavas oldatot és 500 gram 5 százalékos karbolsavat a fertőtlenítésre. A szerteket Vajda Gyula gyógyszerész gyakornok készítette el, de a czimkéket összeeserélte és téve en ragasztotta az üvegekre. Dr. Fülöpp azt állítja, hogy ő nagyon náthás volt s azért nem érezte meg a karbolsav szagát s mivel megbízott az üveg feliratában, aggodalom nélkül fecskendezte be a belekbe. A szegény kis fiú a befecskenkezés után nyomban rosszul lett, mire az orvos rájött a tévedésre és nyomban megtett minden lehetőt: azonnal kimosta a beleket, úgy hogy a boncolás után a karbolsavnak semmi nyomát sem látták a gyermekben, de mindez nem segített, mert a karbol-

sav rögtönösen hat és akkorára már úgy összeégette a beleket, hogy a gyermek élete már nem volt megmenthető.

Dr. Fülöpp és a gyógyszerész az esetből kifolyólag 14-én rögtön feljelentették magukat a járásbírósnál. A bíróság az eljárást azonnal megindította s elrendelte a kis holttest felboncolását, az orvoságos üvegeket pedig lefoglalta. A kaposvári kir. törvényszéki orvos je'nalétebe a boncolást 15-én délelőtt ejtették meg s minthogy a karbolsavnak semmi nyomát sem találtak az orvosok, a gyermek belső részeinek több darabját felküldték dr. Felletár országos törvényszéki vegyészhez, mert a halál közvetlen okát most már csak vegyi uton lehet megállapítani.

A kis gyermek temetése 15-én délután ment végbe. A temetésen részt vett az egész város, nemcsak az előkelők, de maga a nép is, mely az áldottlelkű gróf Csekonics Andrea iránt mindenkor sok szeretetet mutatott.

A vizsgálat során dr. Fülöpp megállapítani kívánta, hogy hurutos állapotban van és nem csekély mértékű náthával/ban szenved. Ez volt az oka tudniillik, hogy a karbolsavat nem ismer e fel a szagáról és ezt konstataáltak is rajta.

A szomorú eset a grófot egészen megtörtte, a grófnőt szinten lesújtotta a borzasztó csapás, de azóta erős lelekkel viseli, mit a sors rá mért.

Felemlítjük, hogy gróf Széchenyi Andorék elsőszülött gyermeküket, Andreát, szintén elvesztették 2 éves korában.

— **Csinosítják a ref. templomot.** A főgimnázium 100-os ünnepségére, dicséretre méltó buzgalommal készült a ref. egyház presbiteriuma is. Templomunk belsejében nagy átalakulás folyik, a eanyiben a templom régi, elkopott tégla kövezetét felszedik s helyette Sartory főle kitűnő ezement burkolattal látják el. E mellett a szép orgonát is hangolják, hogy a nagy ünnepségen tiszta öszhangjával emelje az ünnep fényét. E helyen felhívjuk a presbiterium figyelmét a templomhoz vezető kövezetre, melyet jó lesz föld és kötőremlékkel megerősíteni.

— **A Somog megyei Tanítóegylet** 1899. évi rendes közgyűléset augusztus hó 24-én Curgón, az all. tanítóképző-intézet helyiségeiben tartja meg. — A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Főjegyzői jelentés. 3. Pénztárnoki jelentés és pénztárvizsgáló bizottság kiküldése. 4. Az iskolába lépő gyermekek megfigyelése. Pethes János. 5. A Tanítók Házának ügye, Szalóky Dániel. 6. A nyugdíjügy revidiója, Arany Bálint. 7. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése, költségvetés és segélyezés. 8. A választ-

rázkodott . . . Tisztán hallotta, hogy az ajtó megnyílt és ismét becsukódott. Kihajolt, hogy jobban láthasson a sötétben. — Semmi . . . Dühösen távozott az ablaktól s fölé kezdett járni a szobában.

A mit én teszek, az nem méltó hozsám. Leskelődöm a feleségem után . . . Ez gyalázat. Tiszter-huzsor ismételte: ez szegény, ez gyalázat! De ez nem akadályozta őt abban, hogy féltékeny legyen. Végre nem birt magával, egyenesen a szép asszony szobájára felé tartott és csöndesen kopogni kezdett az ajtón.

Éjfél után egy óra volt.

Eppen e perczen mondtak egymásnak Viktor és a báróné oly kellemes dolgokat, minőket csak suttogva szokás elmondani. Bizonyos szavaknak oly illatjuk van, mint a legerősebb parfümnek. A szerelmesek oly szenvedélylyel csüngtek egymáson, mint mikor először csókolóztak.

A szép asszony egyszerre elhalványult.

— Koptgat valaki? kérdezte ijedten.

— Én vagyok! — kiáltott kívülről vidosfalvi Vidos György.

Bella olyan nő volt, a ki nem egvhamar veszti el lélekjelenetét. Megragadta Viktort kezénél és a toilette-szobába vezette. Vigyázó szemekkel nézett körül. A szögletben egy óriási fürdőkád állott, a mely mögé egy férfi kényelmesen elrejtőzhetett. Viktor azok közé a férfiak közé tartozott, a kik egy

felig elrejtett szóból, egy tekintetből is értének. Megszorította a szép asszony kezét. E kézzorítás mindent megmagyarázott. Elrejtőzött a fürdőkád mögé, Bella visszatért a szobába és kinyitotta az ajtót . . .

— Ön itt? . . . Ebben az órában . . . Ez igazán különös. . .

Vidosfalvi zavart, nagyon zavart volt.

— Éles istenem . . . én . . . én.

— Nos ön? . . .

— Én, bocsásson meg asszonyom! Ez gyalázatos eljárás, tudom, hogy gyalázatos, de én féltékeny vagyok.

— Ah, ön tehát házkutatást rendez itt? nemde eltaláltam?

— Tudom, hogy sohasem fog nekem megbocsátani, de . . . úgy látszik, . . . azt hiszem . . .

— Végezzünk röviden. Ön azt hiszi uram, hogy ebben az órában önön kívül egy más férfi is van itt nálam . . . nemde?

— Igen, azt hiszem!

— Jól van! felelt rá Bella — nézzen először körül e szobában.

— De ön sohasem fog nekem megbocsátani.

Bella szeméi villogtak, de azért nevetve válaszolt:

— Téved uram; a szerelemfáltás nekünk asszonyoknak sohasem esik rosszul.

Vidosfalvi Vidos György körülbékelt a szobában. Senkit sem látott. Belép a szalonba.

Senki!

A boudoirban minden butodarabot megmozgat, hasztalan. Megzavarodva kifelé akar tartani, midőn a szép asszony jéghideg hangon így szól:

— Nos hát, a toilette-szoba? Ott még nem volt.

— És azt akarja?

— Igen, akarom! Mert ön éjnek idején — mit eddig nem tett meg — idejön; féltékeny és ugrál, mint egy szarvasjéde-tova. Menjén a toilette szobába.

A szegény ember nagyon szégyelte magát és belepett a toilette-szobába. Viktor meg se mozdult a fürdőkád mögött. A szép asszony hirtelen felkiált:

— Hallja-e uram, miért nem néz a fürdőkád mögé, lehet, hogy ott van, a kit ön keres?

A széke asszony hangja nem remegett, mikor ezt mondta, csak szeméi villogtak. Vidosfalvi Vidos György megesókolta kezét.

— Te angyal vagy, én pedig nyomorult!

S a szegény ember egészen megtörve távozott, hogy ily angyali nőt gyanúsítani mert.

Viktor egy kissé sápadt volt, a mint a szép asszonnyal egyedül maradt. A szép asszony izgatottsága a legedesebb gyöngédséggé változott. Izzódságát törülgetve homlokáról, szenvedélyes hangon suttogta:

— Még sohasem szerettelek úgy, mint ma!

Hegyi Jenő.

mány és csurgói járáskör indítványa az országos szövetségbelevés iránt. 9. Vecsey Sándor indítványa a kántortanítók nyugdíj-ügyében. (Egyéb indítványokat írásban kell átadni az elnöknek a választmányi gyűlés kezdete előtt.) 10. Tagok fölvétele. 11. A jövő évi közgyűlés helyének és idejének megállapítása. — A közgyűlés kezdete d. e. 9 órakor. Előzőleg reggel 8 órakor választmányi gyűlés. Az 1897. évi július 6-án Szigetváron tartott közgyűlés határozata értelmében a közgyűlésre Somogyvármegye minden tanítója hivatalos. A kik az 1898. évi tagdíjjal hátralekban vannak, nem szavazhatnak. Csurgón, 1899. július 31-én. Bárány Gyula elnök. Hollósi István fejező.

— **Évszázados ünnep.** Gimnáziumunk készülődő évszázados ünnepéről több lap tett már említést; de legkimerítőbb cikkeket a „Dunántúli Prot. Lap” és a Budapesten megjelenő „Prot. Egyházi és Isk. Lap” hoztak. Amott vezércikkül áll „Közeledő csurgói ünnepeléstünk” egy lelkes szózat a magyar tanügybarátokhoz, egész Somogyunkhoz, Somogyunknak Csurgó városához, az egykoron csurgói tanítványokhoz; emitt igen szép csoportosításban van bemutatva gimnáziumunk történetéből több érdekes adat. Mind a két cikk Matter János lapunk munkatársa tollából került ki. Igen jól esik ezt konstatálnunk, hogy a szinte emberi erőt is meghaladó munkát, melyet dr. Vida Károly, a gimnázium igazgatója már több mint két év óta végez, tanártársainak egy része is végezni segíti, ki tollal, ki szóval, ki más uton, hogy országos hírűvé szánt csurgói jubileumi ünnepünk ne váljék bucsuféle falusi kis, de nagy évessel és még nagyobb ivással járó mulattá. Örülünk a buzgó igazgató s egyes buzgókollegái fáradságtalan tevékenységének.

Pályázat. Az igali kir. járásbíró ságnál egy hivatalos állás van fűrésedsben. Pályázati kérvények négy hét alatt nyújtandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **Zsinagóga Barcsan.** A barcsi izraelita hitközség új temploma folyó hó 21-én kerül fölavatásra. Az ünnepély sorrendje szerint előbb elbucsnak a régi imaházról, itt a szónok Löwy Ferencz dr. nagy-átádi főrabbi lesz; azután bemennek a tórákkal az új templomba, melynek kulcsát Dorner Samu építő biz. elnök átadja Deutsch Izidor a hitközségi elnöknek. Az új templomban az énekrészekről Kartschmaroff, nagykanizsai főkantort fog gondoskodni; míg az örökmécsét Herceg Manó dr. kaposvári főrabbi gyújtja meg, a ki az avató-beszédet is mondja. Este társas-vacsora lesz.

— **Adótisztii kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Németh Zoltán díjas adóhivatali gyakornokot ideiglenes adótisztii nevezte ki a szigetvári m. kir. adóhivatalhoz.

— **Uj telekkönyvi hivatal.** Az igazságügyminiszter a törvényhozás utólagos jóváhagyásának fentartása mellett a kaposvári kir. törvényszék kerületében lévő igali kir. járásbíroságot saját területére 1899. október 1. napjától kezdve telekkönyvi ügyekben bírói hatáskörrel ruházta föl.

— **Vörös-kereszt Szigetvárrott.** Szigetváron a napokban százhuszonhét rendes taggal Vörös-kereszt fiók-egyesület alakult. A fiók-egyesület elnökévé turonyi Biedermann Ottóné Tüköri Margit asszonyt és Széchenyi Ernő gróft választották meg.

— **Tömeges tolvajlás.** Járásunk területén pár nap alatt nem kevesebb mint 3 lopási eset történt. A mint a bírósághoz érkezett csendőri jelentésekből kitűnik aug.

9-én Lővenstein Emil p. sz. péteri bérlő magtárából 12 m. mázsa búzát loptak el. Aug. 13-án Kasztel Mórincz gyékényesi lakos üzletébe az ablakon át bemászva, ismeretlen tettesek feltörték a pénztárt s az abban lévő készpénzt és 1 drb. arany kék köves gyűrűt vittek el, a pénz értéke 43 frt. Ugyanaznap éjjel pedig Dobay Gergely szintén gyékényesi lakos nyitott kocsi álló felszeréből 3 db. marhabőrt emeltek el. Mind három esetben nyomoz a csendőrség, ez ideig azonban eredménytelenül.

— **Lybiai sivatag szemléltető Csurgón is.** Szemléltető; azzal a különbséggel, hogy nálunk magában a városban van ez a rémisztő kép s nem a pusztában. Por és agyagos homokfelhők már egy gyöngébb szél-nél és átrobogó kocsinál is felszállnak a légből; a hőség a füst és létező gőzfürdőinknél is alaposabban megizzaszt, még estszürkületkor is. Csak a késő est nyugtana némi enyhülést, de szinte életveszedelmek között. Nem tudjuk, hogy miért, de már jó ideje, holmi sziklák jelentek meg csurgói ország-utunk mentén. Valami készül, gondolta polgár és nem polgár egyaránt s egyik sem csalódott. Az idomalan kövek tömege rohamosan nőtt: a keskeny országút tetemesen szűkült s egyes a víz levezetésére készített árkok szintén megteltek vándorkövekkel. Ennyi az, a mi készült, hogy azonban a lybiai sivatag kellemeit kicsiben reprodukáló Csurgónban mikor építenek majd a reneteg kötémegekből egy piramist is, hogy nagyobb legyen a megtévesztés Lybia és Csurgó között, még távolról sem sejtjük. Ha azonban nem piramist készítenek emelni a sziklaszállítatók, egyebet csinálnak ezekkel a kőhalmokkal: hogy se lovak ne ijedjenek és ne vaduljanak a nyár éjszakáin a világítást oly nagyon nélkülöző helységünkben az összevisszahányt kötömegek láttára; s az emberek ne szegjék nyakukat, ha fél lábukkal lejjebb lépve, az árokba tévednek s onnan valószínűségi gimnasztikai gyakorlatok, turista sziklamászások közt kénytelenek próbálni a szabadulást. Kőszállítató urak! vagy piramist emeljenek a maguk nevének, vagy jó országutat kérjünk; vagy szállítsák a köveket oda, a honnan idekerültek.

— **20 krért egy tanyai gazdaság.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége ez idén rendezte első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek húzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50 000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen be rendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre. — Kötelességünknek tartjuk olvasóink szives figyelmét e sorsjátékra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesülünk e sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

— **Elővirágos levelezőlapok.** A képes levelezőlapok divatja rövid idő alatt oly általánossá és népszerűvé lett, hogy ma már bátran állíthatjuk, hogy az egész világ hódol eme ártatlan hőbortnak, a mely hőbort ugyan, de kedves. Az újdonságot szomjazó emberiséget most egy érdekes magyar találmány örvendezteti meg: a Galantai féle „elővirágos levelezőlap”. Minden levelezőlapra egy-két finom és valódi művészettel szarított virág van felragasztva u. m.: árvácska, margaréta, négylevelű lóhere, szegfű, buzavirág és szebbnél szebb mezei és kerti virágok. Kapható a kiadónál Galantai Gyulánál Budapesten VII. Almásy-utca 6 sz. a és minden hazai könyv és papírkereskedésben.

Kiadó laptulajdonos:
Vágó Gyula.

Csarnok.

A rózsabokrok titka.

Falusi idil 1 felvonásban.
Irta Kotzebue Agost
Szabadon fordította **BÉTA.**
(Folytatás).
SZEMÉLYEK:
Réthlaky úr.
Zsuzsa.
Péter.

(A színpad sudár fákkal környezett tájat ábrázol: A fák közt félkör alakban virágzó rózsabokrok; az előtérben jobbról pad, melyet a bokrok eltakarnak. balról kut.)

Negyedik jelenet.

Zsuzsa. Réthlaky.

Zsuzsa (jámborul összetéve kezeit).
Az a jó Istenkém megadta hát végre,
A jó Péteremnek leszek felesége.
Ugy örül a szívem, elégedett, boldog. —
De most rajta, gyorsan! Végezd el a dolgod!
(A kúthoz megy és vizet merit edényébe.)
Réthlaky. Egy pár, akár a költemény maga.
Merő szem — ful valék. — S mi dolga
[van még?

Vizet merit? — Vajjon mi szándoka?

Zsuzsa (öntözi a rózsákat).

Kijut az örömből egyszer csak a részed,

Ha a dolgodat méltómódra végzed.

(Ujból merit.)

Réthlaky. S az én kedves rózsáim' öntözi?

Zsuzsa (öntöz). S ha egyszer sétatép a jó
[agg erre jár.

Hadd leljen örömet diszló rózsáinál.

Réthlaky. Hogy véljem ezt? Rejtélyes
[egy csoda!

Zsuzsa. A manapra mindjárt eleget is tettem.

Réthlaky. Kíváncsiság így nem gyötört
[soha!

(Hirtelen Zsuzsa szemei elé lép.)

Szép gyermekem, mondd csak, mit művelsz
[te itten?

Zsuzsa. Ah! Kegyelmes uram! — ugy-ugy
[megijedtem —

Istenem! Ön itt van? — És engem rajta ért!

Réthlaky. Igen, jó gyermekem, ne ijedj
[meg azért.

Szólj csak hamar inkább, vajj' mi hozott erre,
Hogy a rózsáimat öntözd itt rendre.

Zsuzsa. Ah, kegyelmes Uram! Bocsnátát
[kérem.

Réthlaky. Szólj, miért vagy itt e rózsá-
[födte téren?

Zsuzsa. Jót akarunk ezzel, rosszat ki se
[tervel.

Réthlaky. Hiszem, de a titkot nem mond-
[tud meg evvel,

Zsuzsa. Meg van ugyan tiltva, megmondani
[vétek

S tilalomszó ellen soha rem is vétek,
De meg kell így szegnem, Ön ha parancsolja:

Mai nappal épen rám került a sorja.

Réthlaky. Rád került a sorja? Nem értem
[a titkot.

Zsuzsa. Tegnap Iza volt itt, azelott a Sára
S holnap kerül a sor a szomszéd Lizára.

Réthlaky. Ezt sehogyse értem, beszéld
[el a titkod.

Zsuzsa. Tehát — észrevettük ott a messze
[réten,

Hogy a kegyelmes úr saját maga szépen
Zsenge rózsafákat ültetget e tájra,

Bár a rózsafáknak sovány itt az ágya.

Az öregek aztán erre összeszűnnek:

Mi is megmutatjuk a jó öreg urnak,

A ki — hisz a hétnek nem mulik el napja —
Egyre segít rajtunk, javunkat akarja,

Hogy miként szeretjük s bennünk nagy a
[hála.

S hogy e fák kiváló becsbe' vannak nála,
Rajta tehát lányok, ti ügyeltek rájuk!

Mi viseljük gondját, nap nap után lányok,
Hogy a sok fa nőjön s virága fakadjon.

De ő meg ne tudja, vigyázatok nagyon,
Meg ne mondja senki, ily parancsot adtak.

Ó kegyelmes uram! Már négy éve annak,
Hogy e drága tisztet teljesitem itten.

Nem ápolja annyit, — látja a jó Isten, —

Nem gondolja senki saját rózsafáját,
Mennyit mi becézzük rózsakertje táját.
Rétzlaky. (felre) Nem adám egy király
[tengernyi kincsért,
Hogy engem ily öröm, kedves szerenese ért!
Zsuzsa. Nehéz átok su'yát érezne a lelke,
A ki itt egy rózsát leszakítani merne,
Az egész faluban elhagyatott árva, —
Ilyen előtt fonó, lakodalom zárva.
Rétzlaky (felre.) Ki érezhet ilyen csak
[egy csepp bánatot?

(Fenn.) S most, hogy ily nagy gondban
[állottam nálatok,

Drága gyermekeim, a hol csak tehetek,
Akár nap-nap után segítlek bennetek,
Ha kit a sors talán küzködésre átkoz,
Jöjjön el én hozzám gondos orvosához
S a hol segítség kell rút szívódás ellen,
Sohse perlekedjék, keressen fel engem,
Békét teremtek én, jó tanácsot adok,
Örök béke lel majd körülötökbe lakot.
S ha tán a szegénység két szerelmes átka
S már-már foszladozik szép jövőjük álma,
Boldog lesztek nagyon — örülni fog leltem —
Ha jó, goodos apát találhatnak bennem.
Zsuzsa. Hej, kegyelmes urnak sok lesz
[egy a dolga,

Magam is szeretnék — küztünk legyen
[mondva —

Egy pár szót köölni, de ma nem merek még.
Házzul házra járok. Haza futok innét,
Hirdetem a jó hirt, — örüljön a nép meg, —
Hogy a kegyelmes ur mit ígért a népnek.
(El akar menni)

Rétzlaky. Várj még egy kicsinyég, mit
[kérsz jutalmadul?

Ne menj tölem így el jutalmazatlanul!
Zsuzsa. Jutalmazva tettünk, hogy őt
[öröm érte.

Semmi jutalmat se fogadunk el érte.
Rétzlaky. No de csak egy rózsát?
Zsuzsa. Azt igen, örömmel!
Rétzlaky. A hajadba szépen önmagam
[tűzöm fel.

Zsuzsa. Irigyelnek érte majd engem a
[tányok,

Hogy a sor manappal mért nem került rájok.
(El.)
(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENET.

— Moly. Arról nem tehetünk, ha Somogyban a „Somogy”-ban ily magyarsággal írnak: „A kiadó-hivatalnak a hirdetésidőj lefizetve van az illető czég által” és „A válasz hosszas távolléte miatt késétt a Szerkesztőnek” (sic). Mindenesetre sajnálatos!
— Csurgói. Tudomásul vettük, hogy ön boldog, de szivesebben vesszük, ha ezután levélbelileg és nem rossz tárca útján hozza ezt tudomásunkra. Dolgozatában se gondolat, se eladás. Személ-ei jönnek-mennek mint a bolygók, de egyebet se cselekesznek. Sok helyesírási hiba és — kosár!

1179
1898 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kismartoni tptár végrehajtatónak Horváth Mihály elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a miháldi 193 szjkyben A + 952 hrsz. a. felvett szőlő és pincze a gradiskai dülőben 788 frt. — + 953/a hrsz. a. felvett szőlő és szántó, pincze ugyanott 412 frt., — a + 955/a hrsz szőlő és pincze u. ott 372 frt kikiáltási árban az ezennel csatlakottnak kimondott luke község 274 frt és jár. a csurgói tptár 300 frt tőke és jár. Györe József várdai lakos 70 frt és jár. követelésének behajtása czéljából is az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1899. évi szeptember hó 23-ik napján délelőtt 10 orakor

Miháld község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron aial is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 78.80 41.20 és 37.20 frt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. nov 1-en 3333. I. M rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték-

papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi április hó 4-ik napján a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

FRETTEHOFFER
kir. aljársbíró.

575. sz. v. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbírósg által V. 1354 1899. számú végzéssel Somogy csurgói takarékpénztár végrehajtató javára Nemeth Janos (hülyék) s tsai inkei lakosok ellen 100 frt tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 345 ferra becsült lovak, kocsik, téglából álló ingóságok nyilvánosárveres útján eladtnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Inken alperczek lakásánál, az 1881. LX. tcz. 67 §-ra való figyelemmel leendő eszközölésére

1899-ik évi augusztus hó 24-ik napjának d. e. 8 órája

határidőül kintzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előtérvezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyuttal az évi 1881. LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik előtérvezeteni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árveres kezdeteig

alulírt bír. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.
Kelt Csurgó, 1899. augusztushó 10-ik napján.

CZIFFRAY KÁLMAN
kir. bír. végrehajtó.

Magyar kölcsönös Állatbiztosító társaság, mint szövetkezet
BUDAPEST, VII. Erzsébet-körut 27.

Biztosításokat elfogad:

lovak és szarvasmarhák elhullása következtében beállott káresetek megtérítésére.

Kártérítési ígénye fenáll:

ha közönséres és járványos betegségekben, vagy baleset folytán pusztul el az állat, továbbá ha a szövetkezet **kényszer-vágást** kénytelen elrendelni.

A DIJAK RENDHIVÜL MÉRSÉKELTEK.

Az intézet élén állanak, báró Sztojanovits György, földbirtokos, elnök, báró Ambrózy Gyula, földbirtokos, gróf Bethlen Balazs, es. és kir. kamarás, országgy. képviselő, földbirtokos, dr. Bély László országgy. képviselő, földbirtokos, Chernel György, es. és kir. kamarás, orsz. képviselő, földbirtokos, báró Jósika Gábor, es. és kir. kamarás, orsz. képviselő, földbirtokos, gróf Korniss Károly, főrendiházi tag, földbirtokos, báró Nyáry Béla, es. és kir. kamarás, földbirtokos, gróf Raday Gedeon, földbirtokos, dr. Simay Aladár, a „Magyar agrár- és járadékbank r. t.” gazdasági tanácsosa, dr. Tetélleni Armin, ügyvéd, Tahy István es. és kir. kamarás, „Pestmegyei gazdasági egyesület” alelnöke, földbirtokos, Zaleski Jenő földbirtokos, dr. Pajor Ignacz földbirtokos, intézeti igazgató, **igazgatósági tagok.** Felvilágosítással szívesen szolgál az igazgatóság és a vidéki ügynökség.

14-25

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény 50.000 korona értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kivánatra 20 0/0 levonással azonnal készpénzben beváltja Budapesten: a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvenytársaság, V. Dorótya-utca 8., vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi iparbank.

Ezen pénzüintézetek a nyerő kívánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt

egy hasonértékű szegedi mintaszerűen beendezett tanyai gazdasággal is becsereíni

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján,
1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohány-tőzsdékben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez.

Budapest, IX., Üllői-ut 25., Hőztelek.